

שונאיך, ולא תשמר עליך בגלות.
זהו שכתוב ערות אשת אביך לא
תגלה. מה הטעם? משום כי
ערות אביך הוא. אף על גב
שהתרחקה מן המלך, בה
השגחת המלך תמיד, וצריך
להשמר כנגדה יותר ולא תחטא
אליה.

רבי שמעון פתח, (דברים כג) כי ה'
אלהיך מתהלך בקרב מחנהך
להצילך וגו'. כי ה' אלהיך - זו
השכינה שנמצאת עם ישראל,
וכל שכן בגלות, להגן עליהם
תמיד מכל הצדדים ומכל שאר
העמים כדי שלא ישמידו את
ישראל.

שרמדנו, לא יכולים שונאייהם
של ישראל להזיק להם עד
שישראל מחלישים פת השכינה
מלפני גדולי הממנים של שאר
העמים, ואז יכולים להם שונאי
ישראל ושולטים עליהם וגוזרים
עליהם כמה גזרות רעות. וכשהם
שבים אליה, היא משפרת הכח
והתקף של שונאי ישראל
ונפרעת להם מן הכל.

ועל פן והיה מחניף קדוש,
שצריך אדם שלא יטמא בחטאיו
ויעבר על דברי תורה. שאם הוא
עושה כף, מטמאים אותו, כמו
שכתוב ונטמתם בם, בלי א'.
ולמדנו, מאתים ארבעים ושמונה
איברים בגוף, וכלם נטמאים
כשהוא נטמא. כלומר, כשהוא
רוצה להטמא.

ועל פן והיה מחניף קדוש. מה
זה מחניף? אלו הם איברי הגוף.
ולא יראה כף ערות דבר, מה זה
ערות דבר? ערוה נכריה שזה
(שהוא) דבר רמו, לדבר הזה, כמו
שבארנו. שאם כף, ושב מאחריך
ודאי. ועל פן ערות אשת אביך
לא תגלה. מה הטעם? משום
שכתוב ערות אביך הוא, כמו
שבארנו.

לא תגלה. מאי טעמא. בגין פי ערות אביך
היא. אף על גב דאתרחקת מן מלפא,
אשגחיתא דמלפא בה תדירא, ובעינא
לאסתמרא לקבלה יתיר, ולא תיחוב לגבה.

רבי שמעון פתח, (דברים כג) כי יי' אלהיך מתהלך
בקרב מחנהך להצילך וגו'. כי יי' אלהיך:
דא שכינתא, דאשתכחת בהו בישראל, ופל
שפן בגלותא, לאגנא עליהו תדירא מפל
סטרין, ומפל שאר עמין, דלא ישיצון להו
לישראל.

דתנאי, לא יכלין (דף ע"ה ע"ב) שנאיהון דישראל
לאבאשא להו, עד דישראל מחלישין
חילא דשכינתא מקמי רבבי ממנן דשאר
עמין. כדין יכלין להון שנאיהון דישראל,
ושלטין עלייהו, וגזרין עלייהו כמה גזירין
בישין. וכד אינון תייבין לקבלה, היא מתפרת
חילא ותוקפא דכל אינון ממנן רבבין, ותפרת
חילא ותוקפא דשנאיהון דישראל, ואתפרעא
להו מפלא.

ועל דא והיה מחניף קדוש, דבעי בר נש דלא
יסתאב בחובוי, ויעבר על פתגמי
אורייתא. דאי עביד הכי, מסאבין ליה, כמה
דכתיב ונטמתם בם, בלא א'. ותאנא, מאתן
ותמניא וארבעין שייפין בגופא, וכלהו
אסתאבן, כד איהו אסתאב. כלומר, כד בעי
לאסתאבא.

ועל דא, והיה מחניף קדוש. מאי מחניף, אלין
אינון שייפי גופא. ולא יראה כף ערות
דבר, מאי ערות דבר. ערייתא נוכראה דהאי
(כ"א רמז) דבר רמו, כמה דאוקימנא. דאי הכי,
ושב מאחריך ודאי. ועל דא ערות אשת אביך
לא תגלה. מאי טעמא. בגין דכתיב ערות אביך
היא, כמה דאוקימנא.